

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Marek Pietruszyński

na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2018 r. z urzędu kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę w sprawie T.K.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 czerwca 2016 r., sygn. akt V K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania - jako niedopuszczalną z mocy ustawy,**
- 2. obciążyć skazanego T.K. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego T.K. wniosła na jego rzecz kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt II AKa (...), częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 czerwca 2016 r., sygn. akt V K (...).

W zarzucie nadzwyczajnego środka zaskarżenia wskazano na naruszenie art. 450 § 3 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 117 § 2 k.p.k. i art. 6 k.p.k. polegające na rozpoznaniu sprawy w postępowaniu odwoławczym bez udziału oskarżonego w następstwie błędnego uznania, że zawiadomienie oskarżonego o terminie

rozprawy apelacyjnej zostało mu doręczone prawidłowo, podczas gdy w rzeczywistości nie doszło do prawidłowego zawiadomienia oskarżonego, co naruszało jego prawo do obrony.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona w tej sprawie przez obrońcę skazanego T.K. okazała się niedopuszczalna z mocy samego prawa i nie powinna zostać przyjęta. Stosownie do dyspozycji art. 523 § 1 i 2 k.p.k., kasację na korzyść oskarżonego strony procesowe mogą wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, bądź też z powodu wystąpienia uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Ograniczenie to nie dotyczy podmiotów specjalnych wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

W niniejszej sprawie, osk. T.K. został skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz łączną karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 50 zł, przy czym na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zostało warunkowo zawieszone na okres 5 lat z jednoczesnym oddaniem oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Sąd odwoławczy dokonał jedynie niewielkich modyfikacji ustaleń faktycznych i kręgu przepisów wchodzących w skład podstawy prawnej skazania osk. T.K.; nie zmienił natomiast rozstrzygnięcia Sądu I instancji w zakresie rodzaju i wymiaru kary pozbawienia wolności, pozostawiając w mocy również rozstrzygnięcie o jej warunkowym zawieszeniu.

Zatem już rodzaj wymierzonej kary ograniczał możliwość wystąpienia w tej sprawie z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia na korzyść skazanego – przez stronę procesową. Przedstawiona kasacja nie wskazuje bowiem na zaistnienie tzw. bezwzględnych przyczyn uchylenia wyroku, ani nie została wniesiona przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. Nie spełnia zatem wymagań ustawowych określonych w przepisie art. 523 § 2 k.p.k.

W tej sytuacji nie podlegała ona rozpoznaniu, wobec czego postanowiono, jak na wstępie.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k.